

[Landbrugsministeren.]

eftersætningen. Jeg sagde nemlig dengang her i folketinget, at jeg ikke havde noget imod, at man sammenarbejdede de to love, hvis man kunne finde ud af det, og hvis det var rigtigt at få dem sammenarbejdet. Det mente erhvervene og alle de andre, der var interesseret i lovene, ikke; de mente, at det var bedre, at man faktisk havde bestemmelserne to forskellige steder. Det var det saglige synspunkt, jeg bøjede mig for på daværende tidspunkt, og det bøjer jeg mig fortsat for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Da der ikke er fremsat ønske om udvalgsbehandling, foreslår jeg, at lovforslaget går direkte til anden behandling. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om kunstig sædoverføring på husdyr.

(Lovforslaget (nr. 14) findes i tillæg A. sp. 1161, fremsættelsen i tidenden sp. 110).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Poul Dalsager: Dette lovforslag er jo en genfremsættelse fra sidste folketingssamling, og jeg ser ikke nogen grund til at knytte bemærkninger hertil. Lovforslaget gik dengang til udvalgsbehandling, og det viste sig, at i hvert fald nogle af udvalgets medlemmer besad en formidabel sum af viden om disse problemer, hvilket medførte en så lang række spørgsmål, at vi ikke blev færdig med lovforslaget. Jeg håber, vi har mulighed for at blive færdig i denne samling.

Så vidt jeg kan se, er der ingen særlige ændringer. Dog har jeg konstateret, at landbrugsministeren ikke længere har fundet det nødvendigt at fastslå, at den sæd, der er tale om, skal komme fra handyr, og det er da altid et fremskridt.

Raunkjær: Lovforslaget om kunstig sædoverføring på husdyr er genfremsat i stort

set uændret form. Den lille ændring, der består i at kalde de omtalte dyr for „husdyr“ i stedet for „handyr“, finder jeg er et fremskridt. Det kan virke nedsettende at kalde de omtalte højt forædlede husdyr, som det ifølge lovforslagets bestemmelser skal være, for blot og bare handyr.

I år som i fjor vil vi fra venstres side se på lovforslaget med stor interesse. Vi blev slet ikke færdig med det i fjor, bl. a. fordi en del af de stillede spørgsmål blev besvaret så sent, at vi ikke fik dem gennemgået og diskuteret i udvalget.

Enkelte ting i lovforslaget, f. eks. i § 4, bør der rokeres lidt rundt ved, for at de kan være mere i overensstemmelse med gældende praksis. Vi bør gennem lovgivningsarbejdet medvirke til, at sygdomme ikke spredes rundt i besætningerne, og kan vi være med til at højne avlsarbejdet, vil det være gavnligt. Men vi må påse, at unødvendige ting ikke inddrages i lovområdet, og at unødvendige og urimelige udgifter og for store indgreb ikke pånødes foreninger og enkeltpersoner.

Lovforslaget giver store bemyndigelser, og det kan vel ikke være anderledes. Måske burde vi dog i bemærkningerne til lovforslaget nærmere præcisere retningslinjer. Vi ser altså på lovforslaget med velvilje, men der er ting, vi gerne vil have gennemgået og diskuteret i et udvalgsarbejde.

Niels Ravn: Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke landbrugsministeren for den ændring, der allerede er nævnt, idet udtrykket „handyr“, som jeg påtalte, da vi sidst havde lovforslaget til behandling, nu er erstattet med det mere naturlige begreb „husdyr“; så har vi da altid nået ét resultat ved, at lovforslaget har ligget over og er blevet genfremsat.

Derudover har jeg ikke noget at tilføje. Vi har et stort materiale liggende fra det tidligere udvalgsarbejde, og jeg går ud fra, at vi nu starter dér, hvor vi slap i foråret.

Thomas Christensen: Dette lovforslag er jo anbefalet af så godt som al den sagkundskab, der kan findes på dette område, og af alle de interesserede organisationer, så der skulle ikke være mange bemærkninger at gøre ud over at anbefale det til velvillig behandling. Det vil vi da også gøre, så